

1. po Zjavení – 12.1.2020

Začiatok bez konca

„Hospodine, nech príde moja prosba pred Teba. Urob ma chápaným podľa svojho slova“ (Ž 119).

Marek 1:9-15 „V tých dňoch prišiel Ježiš z galilejského Nazareta a Ján Ho pokrstil v Jordáne. A hneď, keď vychádzal z vody, videl nebesá roztvorené a Ducha, ktorý zostupoval na Neho ako holubica. A z neba zaznel hlas: Ty si môj milovaný Syn, v Tebe sa mi zaľúbilo. Keď Jána uväznili, prišiel Ježiš do Galiley, zvestoval evanjelium Božie a hovoril: naplnil sa čas a priblížilo sa kráľovstvo Božie, pokánie čiňte a verte v evanjelium“.

Každý deň je novým začiatkom. **Zo včerajších hriechov sa môžeme vyspovedať, poučiť, a napraviť ich. O budúcnosť môžeme poprosiť, ale reálne žijeme iba dnes.** Je to však veľký dar Božej lásky, že odhliadnuc od všetkého, sme dnes dostali novú šancu. Oveľa ľahšie by možno bolo, keby sme si so sebou neniesli bremená minulosti a obavy budúcnosti, ale aj tak je super, že dnes žijeme a môžeme začať nanovo.

Takým začiatkom, no bez konca je aj náš vzťah s Pánom Ježišom. Začína sa tak, že to často ani nepostrehneme, ale **takým „oficiálnym“ začiatkom je sviatosť svätého krstu.** Myslím, že všetci ako tu sedíme, sme pokrstení, ale čo ten krst pre nás – po mnohých rokoch – ešte znamená? Má nejaký dopad na náš každodenný život?

1. Niekde treba začať. Ranné rituály nám pomáhajú naštartovať sa do nového dňa a vyvolávajú v nás pocit istoty a pokoja. Je fajn vedieť, že sme aj dnes vstali a možno deň začali dobrou kávou a raňajkami. **To, čo by nemalo chýbať pri našich ranných zvyklostiach, je modlitba a čítanie Písma.** Áno, ráno je to trochu zložitejšie, pretože pri príprave do práce, školy, k lekárom, ten čas plynie akosi rýchlejšie, ale nájsť si 5 minút čas na rozhovor s Pánom Ježišom, ešte nikoho nezabilo. Je to dôležitý a ničím nenahraditeľný rituál.

Lebo ten deň treba začať. Lebo všetko sa niekde a niekedy začína. **Pán Ježiš začal svoju oficiálnu službu práve krstom svätým v Jordáne.** Ján Krstiteľ dostal tú šancu, aby Božie Syna „vyprevadil“ na Jeho cestu života a smrti pre ľudí. Niekde začať musel a začiatok s Bohom nikdy nie je zlý nápad. Je to čas, kedy sa vkladáme do Božích rúk a vnímame, že to, čo nás čaká, zvládneme len s Jeho pomocou. Krst nám pripomína na čo často zabúdame: že patríme Pánovi, že sme Jeho. V krste svätom je nám prízvukované, že Boh bude stále s nami a že na nás pozerá s láskou. Sviatosť krstu nás vyzýva, aby sme vždy začínali s Pánom.

A tak ako je krst začiatkom nášho duchovného života, tak každé ráno dostávame šancu modliť sa a čítať si Bibliu, ako dobrý začiatok každého dňa. **Ved' popri pití kávy sa dá povedať Pánovi zopár slov o tom, že Mu dôverujeme, že sa na Neho spoliehame. A dá sa prečítať si Písmo, ktoré nás uistí, že čokoľvek nás čaká, On je vždy s nami a my Mu za každých okolností patríme.**

2. Dobrý začiatok nezaručuje bezproblémovosť. Iste to poznáte: deň začnete v pohode, v pokoji a s radosťou. Dáte si záväzok, že budete pozitívny a nikto vás nenaštve. Až kým nevyjdete z domu a potom sa všetko kaše a vy si poviete: taký pekný deň to mohol byť. **Je to raz tak, že dobrý začiatok nie je zárukou života bez problémov.** Práve naopak: ak začneme dobre, s nádejou, záväzkami a pozitívne, vzápätí sme vyskúšaní, ako dlho nám to vydrží. Lebo ľahko sa hovorí, že budeme mať pekný deň, ak je fakt všetko v pohode, ale majte pekný deň, keď sa všetko kazí...

A ono sa to zvykne pokaziť. ***Pán Ježiš bol Duchom svätým po krste vedený na púšť, kde Ho satan pokúšal.*** *Duch svätý robí občas takéto „bláznovstvá“, že nás vedie do situácií, ktoré majú našu vieru preskúšať. V problémoch sa viera má dokázať ako reálna a aktuálna, ako živá a použiteľná. Ťažkosti majú dokázať, že naša viera nie je len akýsi koncept, ale je to živý vzťah so živým Bohom. A presne na to poukazuje aj krst svätý. Hoci ho mnohí vnímajú len ako nejaký rituál, splnenie si povinnosti, nie je to tak. On nie je záruka dobrého a spokojného života.* **Práve naopak: po krste, po rozhodnutí sa pre Ježiša, po tom, ako sme povolaní ku službe a životu s Pánom, zvyknú prísť ťažkosti a trápenia. Na to sme pri krste upozornení, lebo diabol pokúša tých, čo sa rozhodnú pre Pána a Pán skúša tých, čo Mu chcú dôverovať, aby sa ich viera ukázala ako živá, existujúca, reálna.**

Tak ako Ježiš musel podstúpiť pokúšanie po krste, tak aj my sa každý deň musíme pasovať s ťažkosťami. Keď si pri raňajkách prečítame o tom, ako Bohu na nás záleží a v modlitbe Mu povieme, že chceme pre Neho žiť, zaraz sme preverení, nakoľko to myslíme vážne. **Nie všetky problémy nás totiž prichádzajú zničiť, väčšina je nám poslaná, aby nás posilnila. Tak na to treba pozeráť a pripomenúť si, že všetko zvládneme s Ježišom, lebo On nás posilňuje.**

3. Začiatok bez konca. Vytrvalosť je veľmi vzácna vlastnosť a vekom sa veľmi nemení. Poznáte to už od detí, keď sa im niečo nedarí, hodia hračku, prestanú stavať hrad, rozplačú sa alebo zosmutnejú a nechcú pokračovať ďalej. Aj nás dospelých takto zvyknú nezdary odradiť a my mávneme rukou a povieme si, že z toho aj tak nič nebude. Tak je to aj v duchovnom živote. Raz

– dvakrát nemáme čas sa ráno pomodliť, tak si povieme, ale veď tieto dni som sa nemodlil, tak načo s tým budem začínať. Alebo si nestihneme prečítať Bibliu, tak si povieme, že to aj tak nemá zmysel. Potom cez deň nezvládneme spomínané skúšky, tak sa už nesnažíme, nezlepšujeme sa, rezignujeme. Ale to nie je správny postoj – **ak sa Božia milosť obnovuje každé ráno, potom aj my máme vnímať, že po páde treba vstať, nie zostať ležať. Takže, aj keď sa nám niečo nepodarilo, nie je to koniec všetkého. Kým žijeme, šanca tu stále je.**

Pán Ježiš po duchovnom boji na púšti, nezaháľal, ale vybral sa plniť svoju životnú úlohu, ku ktorej Ho povolal sám nebeský Otec. ***Význam krstu je totiž v tom, že síce začína náš duchovný život a vzťah s Pánom Bohom, ale nekončí ho, práve naopak motivuje nás ku službe. Mnohokrát je to tak, že keď sa dieťa pokrstí, končí sa aj vzťah rodiny s cirkvou, s Pánom Bohom. Ale krst má byť iba odrazovým mostíkom pre život plný viery, služby, svedectva, zvestovania evanjelia. Krst nie je koncom, ale iba začiatkom, ktorý vlastne nikdy nekončí. Lebo ak veríme, tak vieme, že v Božej škole nie je zvonenie, tu sa učíme, kým nezomrieme, aby sme potom pokračovali ďalej životom vo večnosti, v Božej blízkosti.***

Ak sme pokrstení, ak veríme, potom vieme, že máme v tomto svete svoju životnú rolu, úlohu. Okrem tých rozdielnych, že každý z nás je niečím iným, máme aj jednu spoločnú a to je život viery a svedectva – keď sa vo všetkom odzrkadľuje, že patríme Ježišovi a keď o ňom hovoríme a zvestujeme evanjelium o Jeho láske. **Vždy, keď sa ráno zobudíme a začíname nový deň, mali by sme si uvedomiť, že Pán Boh má s nami plán a ten máme naplniť a to je plán byť Jeho deťmi za každých okolností až dokým neprídeme tam, kde to budeme prežívať dokonalo a naplno.**

Ešte stále sme na začiatku dňa, preto by bolo fajn – tak ako každý deň – začínať ho s Pánom Bohom, pripraviť sa na skúšky a byť Ježišovým svedkom. Nech nám v tom Pán Boh pomáha. Amen.